

Софри Кинсела

Мама вила и ја

Вила на чекању

Илустрације
Марта Киси

Превела
Бранислава
Радевић-Стојиљковић

мала лагуна
www.malalaguna.rs

Наслов оригинала:

Sophie Kinsella

MUMMY FAIRY AND ME: FAIRY IN WAITING

Illustrations by Marta Kissi

Text copyright © Sophie Kinsella, 2018

Translation copyright © 2019 za srpsko izdanje,
LAGUNA

За Фуџи и Саскују

САДРЖАЈ

Упознајте Маму Вилу и мене	9
МАЈМУНИТИКС! Мама вила и мајмунска посла	15
СТОПИТИКС! Магични ормар не можеш зауставити	61
ПАХУЉИТИКС! Сладолед за све	95
ЛЕТИТИКС! Најлепше рођенданско славље	133
Искушај своје вилинске вештине	167

Упознајте маму Вилу и мене

Здраво. Зовем се Ела Брук и живим у градићу Трешњограду, с мамом, татом и малим братом Олијем. Имам плаве очи и тамносмеђу косу. Моји најбољи школски другови су Том и Ленка. Мој највећи непријатељ је Зои. Она живи у суседној кући и заправо је моја ненајбоља другарица. Она је најзлобнија девојчица на свету. Изгледа злобно чак и кад се осмехује.

Дакле, мање-више уобичајено.

Али моја породица има специјалну тајну, и ја то ником не смем да кажем, чак ни својим друговима. Моја мама изгледа нормално, као и свака друга мама... али заправо није таква. Довољно је да трипут затопће ногама, пљесне рукама, мрдне задњицом и каже: „Манчмелоу“... и **ПУФ!** – постане мама вила. А кад каже „карамела од јабуке“, поново буде она стара мама.

Моја тетка Џо и моја бака су такође виле. Умеју да лете и да постану невидљиве и да изводе праву магију. Мама и тетка Џо имају и стварно

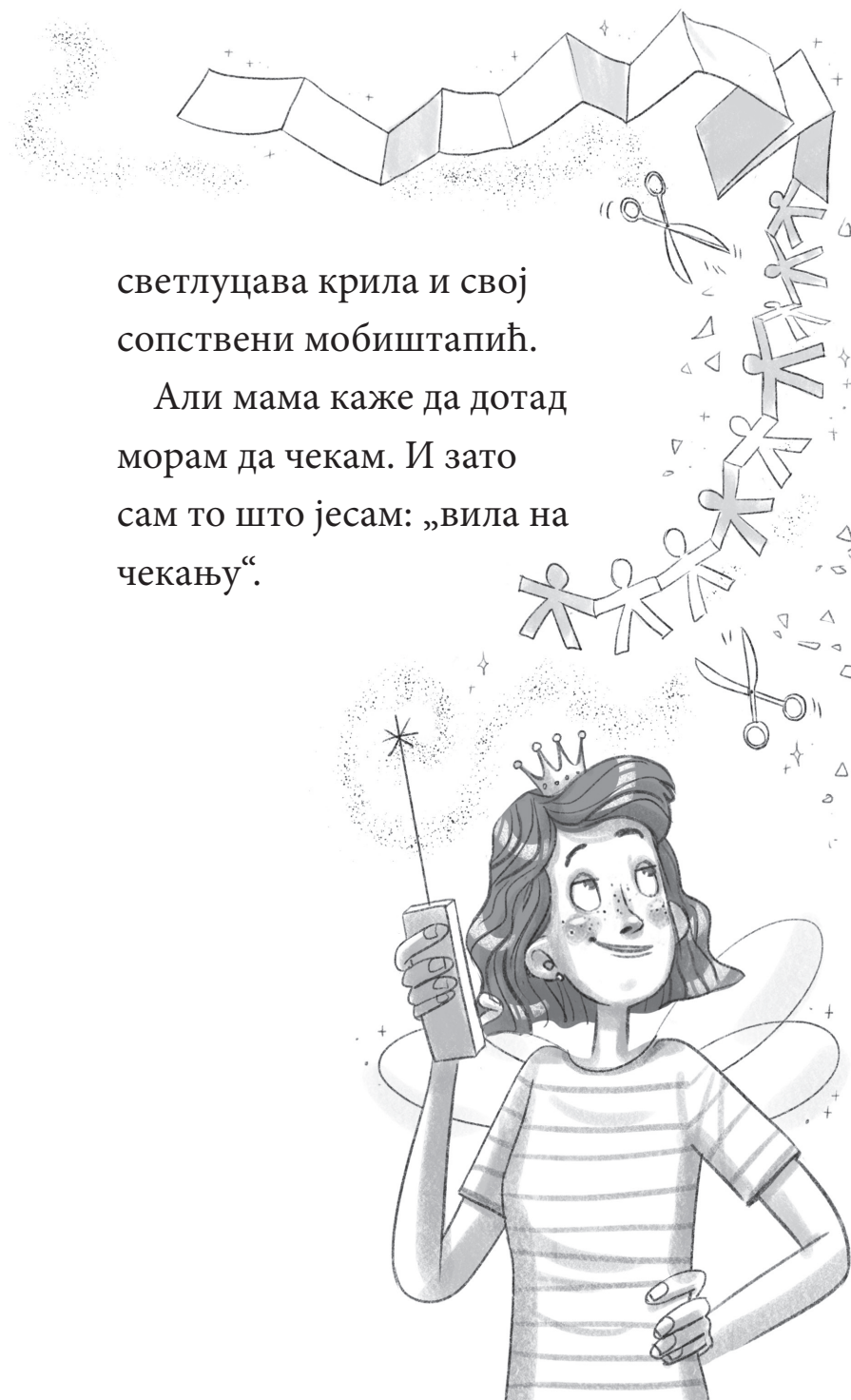

кул штапић, звани мобиштапић В-5. Он има магичне моћи, компјутерски екран и дугме за екстрабрзу магију, и вилинске апликације, вилинску електронску пошту и вилинске игрице!

Проблем је у томе што мама још увек није баш највичнија извођењу магичних чини, иако се стварно много труди на часовима магије код виле Фенеле преко Вилинтјуба. Али једног дана ће све радити како треба. А и ја ћу, једнога дана, кад порастем, бити вила као и она. Имаћу

светлуцава крила и свој сопствени мобиштапић.

Али мама каже да дотад морам да чекам. И зато сам то што јесам: „вила на чекању“.

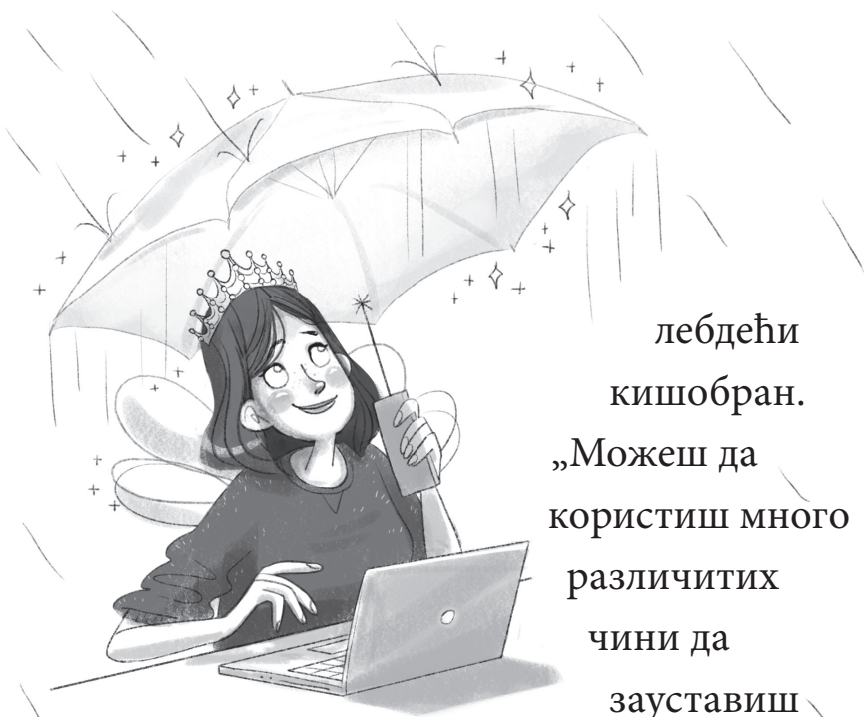

МАЈМУНИТИКС!

Мама вила и мајмунска посла

Једног дана посматрала сам Маму Вилу како учи магију од Фенеле, своје вилинске учитељице на Вилинтјубу. Учила је временске чини зване кишитикс, па сам је зато посматрала испод кишобрана. Мама вила је била под магичним лебдећим кишобраном. И ја сам много желела да имам магични

лебдећи
кишобран.
„Можеш да
користиш много
различитих
чини да
зауставиш

кишу“, казала

је Фенела с компјутерског монитора.

„Пробај 'нормитикс',
по шифри 4-5-2. То су
веома корисне чини.“

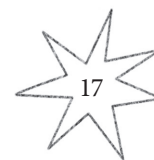
Мама Вила је откуцала 4-5-2
на своме мобилном телефону и казала:
„Нормитикс!“, и киша је одмах
престала.

Кад је мама завршила час и вратила се
у обично стање, уздахнула сам, а она ме
је погледала.

„Шта је било, Ела?“, упитала ме је.

„Уморна сам од тога да будем вила
на чекању“, одговорила сам. „Желим да
будем *йрава* вила и да изводим *йраву*
магију и чиним велика дела.“

Мама се насмејала. „Свака мала вила
тако мисли“, казала је. „Није важно. И ти
ћеш имати

своју прилику. А сад, шта да радимо да би се разведрила?“

„Да идемо да возимо ролере с Ленком и Томом?“, одвратила сам. „Биће у парку.“

„Ох, боже“, казала је Мама Вила.

„Бојим се да не можемо. Идемо на ручак с татиним шефом господином Лијем. Али и то ће бити забавно!“

Нисам јој веровала. А онда је ушао тата.

„Време је да се спремимо за ручак“, казао је. „Господин Ли је веома важна личност, па сви морамо да изгледамо врло лепо.“

Сад сам *знала* да ручак неће бити забаван.

Обукла сам своју најлепшу хаљину и мама је пришла да ме очешља. Покушавала је да ми уплете француске плетенице, али Оли ју је стално хватао за руку па је испуштала праменове косе.

„Оли, буди *добар!*“, рекла сам му, али мислим да Оли не зна шта значи „добар“.

„У реду“, казао је тата ушавши у собу. Он је на себи имао своју најелегантнију кошуљу и тамноплаву кравату на тачкице. „Јесмо ли сви спремни? Хајдемо у кола.“

Мама је пружила руку да узме машну и поново испустила плетеницу. „Ох, боже“, казала је.

